

Forslaget var ledsaget af følgende bemærkninger:

„Det foreliggende forslag tilsigter alene at søge gennemført en forenkling af det nuværende administrationsapparat for de offentlige sygekasser (fortsættelsessygekasser) og hospitalerne og at fritage sygekasserne (fortsættelsessygekasserne) for at deltage i afholdelsen af udgifter ved hospitalsbehandling på hospitaler m. v., hvor staten i forvejen direkte eller indirekte yder tilskud efter gældende love.

Samtidig indebærer forslaget, at de beløb, som de offentlige sygekasser (fortsættelsessygekasser) sparer ved eventuelle ændringer i bestående love, dels fradrages i de offentlige sygekassers statstilskud, dels af fortsættelsessygekasserne direkte indbetales i statskassen samtidig med, at statens tilskud til sygehuse m. v. forhøjes tilsvarende.

Det kan herefter påregnes, at de ønskede og meget betydelige administrative forenklinger kan gennemføres uden udgift for statskassen.“

Ved fremsættelsen af forslaget anførte *Skrappenborg-Nielsen* (SF) som ordfører for forslagsstillerne, at det havde vist sig „at de beløb, som de offentlige sygekasser (fortsættelsessygekasser) betaler for medlemmernes hospitalsophold m. v., længe har været meget lave og i dag ganske enkelt må karakteriseres som en ren og skær symbolsk betaling uden synderlig forbindelse med de faktiske udgifter pr. sygedag, der i dag er gældende.“

Ved sagens første behandling udtalte *indenrigsministeren*, at han havde en vis sympati for forslaget, bl. a. i betragtning af at sygekassernes og fortsættelsessygekassernes samlede nettobetaling for medlemmernes hospitalsophold kun androg 4½ pct. af de offentlige hospitalers driftsudgifter. „Her rejser sig imidlertid det spørgsmål: hvor ligger besparelserne i administrationen? Utvivlsomt vil hospitaler og sygehuse opnå en administrativ besparelse. Hvorvidt sygekasser og fortsættelsessygekasser vil opnå en sådan besparelse, afhænger vel af, hvorledes man nærmere tænker sig ordningen formuleret. Hvis det er sådan, at sygekasserne i hvert enkelt tilfælde skal beregne, hvad de skulle have betalt, og statstilskuddet reduceres hermed, er den administrative besparelse til at overse, og hvis fortsættelsessygekasserne nøje skal beregne, hvad de skulle have betalt til hospitalerne, og i stedet skal indbetale til statskassen, er den administrative besparelse også til at overse. Derfor tror jeg nok, vi i udvalget må drøfte, om ikke det rimelige er at gå over til skønsmæssigt ansatte tilskud fra sygekasser og fortsættelsessygekasser, medmindre man vil finde en helt anden fremgangsmåde praktisabel.“

Også fra anden side blev der givet tilslutning til, at man drøftede sagen i et udvalg, uanset hvad man i øvrigt mente om forslaget. P. E. Eriksen (V) fremhævede, at man ikke kunne gå ind for en ordning, der stillede de almindelige sygekasser og fortsættelsessygekasserne forskelligt. Et udvalg blev nedsat, men det nåede ikke at få afgivet betænkning inden folketingssamlingens slutning.